

Patent dodatkowy
do patentu _____

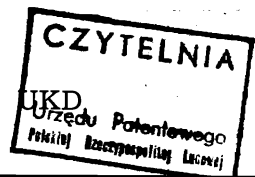
Zgłoszono: 11.II.1970 (P 138 747)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 30.IX.1971

Kl. 47 f¹, 49/00

MKP F 16 I, 49/00

Twórca wynalazku: Józef Trzasczka

Właściciel patentu: Zakłady Wyrobów Kamionkowych i Sanitarnych,
Bolesławiec (Polska)

Sposób łączenia ceramicznych rur kanalizacyjnych

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób łączenia ceramicznych rur kanalizacyjnych, zwłaszcza kamionkowych.

Znane są różne sposoby łączenia rur ceramicznych, przy czym ich wspólną cechą jest konieczność stosowania rur, z których każda rura z jednej strony jest ukształtowana w kielichową mufę, w którą wpuszcza się bosi koniec następnej rury i odpowiednio uszczelnia.

Wadą znanych sposobów łączenia rur ceramicznych jest konieczność nadawania poszczególnym rurom z jednej strony kształtu rozszerzającego się kielicha co w zasadniczy sposób komplikuje procesy technologiczne kształtowania rur, ich suszenia i wypalania, a następnie transportu.

Celem wynalazku jest umożliwienie łączenia rur ceramicznych posiadających na całej długości jednakową średnicę zewnętrzną i wewnętrzną. Zadaniem wynalazku jest opracowanie sposobu realizującego postawiony cel.

Cel ten został osiągnięty przez opracowanie sposobu łączenia rur ceramicznych bezmufowych, w którym na koniec łączonej rury nasadza się cylindryczną nakładkę, której powierzchnia zewnętrzna jest ukształtowana stożkowo, podczas gdy na drugi koniec następnej łączonej rury nakłada się cylindryczno-kielichową nakładkę w ten sposób, aby część kielichowa wystawała w całości poza krawędź rury, przy czym nakładki te łączy się z rurą za pomocą betonu szybkostrawnego lub kitu kwasoodpornego lub też tworzywa

2

organicznego chemoutwardzalnego. Podczas łączenia koniec rury zaopatrzonej w cylindryczną nakładkę wpuszcza się do wnętrza nakładki uprzednio powlekając powierzchnię styku obydwu nakładek cienką warstwą tworzywa wiążącego.

Proponuje się również na jednym z łączonych końców rur formować cylindryczną nakładkę z tworzyw organicznych gumopodobnych.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniiony w przykładzie wykonania na rysunku.

W sposobie łączenia kamionkowych rur ceramicznych, z których każda posiada na całej długości stałą średnicę zewnętrzną i wewnętrzną na jeden z końców łączących rur nasadza się cylindryczną nakładkę 2, której powierzchnia zewnętrzna jest ukształtowana stożkowo. Na koniec drugiej łączonej rury nasadza się cylindryczno-kielichową nakładkę 3 w ten sposób, aby część kielichowa wewnętrznej powierzchni tej nakładki wystawała poza krawędź łączonej rury, na której jest osadzona.

Nasadzone nakładki 2 i 3 uszczelnia warstwa 1 betonu szybkostrawnego, kitu kwasoodpornego lub tworzywa organicznego chemoutwardzalnego.

Następnie wewnętrzną powierzchnię kielichową nakładki 3 pokrywa się cienką warstwą 4 kitu kwasoodpornego lub też tworzywa organicznego chemoutwardzalnego. Następnie wsuwa się rurę z nakładką 2 do kielichowego wnętrza cylindrycz-

no-kielichowej nakładki 3. Warstwa 4 zapewnia szczelność połączenia łączonych rur. Nakładki 2 i 3 wykonane są z tworzywa cementoazbestowego.

Odmiana sposobu łączenia kamionkowych rur ceramicznych, na których jeden z końców łączących posiada zaformowaną cylindryczną nakładkę 2 wykonaną z tworzywa organicznego gumopodobnego, jest identyczna jak sposób łączenia rur z nakładkami wykonanymi z tworzywa cementoazbestowego z tym, że w tym sposobie nie jest konieczne pokrywanie wewnętrznej powierzchni kielichowej nakładki 3 tworzywem uszczelniającym.

Sposób według wynalazku umożliwia produkcję ceramicznych rur kanalizacyjnych o jednolitym kształcie, bez dotychczas stosowanych na jednym końcu rury kielichowych kołnierzy, co pozwala na zasadnicze skrócenie cyklu kształtowania, suszenia i wypalania rur, eliminuje uszkodzenia rur podczas transportu, istotnie zmniejsza braki występujące we wszystkich fazach wytwarzania rur kanalizacyjnych, upraszcza transport i zwiększa przepustowość suszarń i pieców.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób łączenia ceramicznych rur kanalizacyjnych, zwłaszcza kamionkowych, **znamienny tym**, że na jeden koniec rury nasadza się cylindryczną nakładkę (2), której powierzchnia zewnętrzna ukształtowana jest stożkowo, podczas gdy na koniec łączonej rury nakłada się cylindryczno-kielichową nakładkę (3) w ten sposób, aby część kielicha wystawała w całości poza krawędź rury, następnie nakładki te łączy się z rurami warstwą (1) betonu szybkosprawnego, kitu kwasoodpornego lub tworzywa organicznego chemoutwardzalnego, po czym koniec łączonej rury zaopatrzony w cylindryczną nakładkę (2) wpuszcza się do wnętrza cylindryczno-kielichowej nakładki (3) uprzednio powlekając powierzchnie stożkowe styku obu nakładek warstwą (4) kitu kwasoodpornego lub tworzywa organicznego chemoutwardzalnego.

2. Odmiana sposobu według zastrz. 1, **znamienna tym**, że na jednym z łączących końców rur formuje się cylindryczną nakładkę (2) z tworzywa organicznego gumopodobnego.

